

**MAKSIMOI (=LAITA TÄYSILLÄ KÄYTTÖÖN) SE, MITÄ SINULLA ON!
(Markku Kellomäki, Tukikohta, 11.4.2010)**

[KR38: Matt. 14:14-21]

14. Ja astuessaan maihin Jeesus näki paljon kansaa, ja hänen kävi heitä sääliksi, ja hän paransi heidän sairaansa.

15. Mutta kun ilta tuli, menivät hänen opetuslapsensa hänen tykönsä ja sanoivat: "Tämä paikka on autio, ja päivä on jo pitkälle kulunut; laske siis kansa luotasi, että he menisivät kyliin ostamaan itsellensä ruokaa."

16. Mutta Jeesus sanoi heille: "Ei heidän tarvitse mennä pois; antakaa te heille syödä."

17. He sanoivat hänelle: "**Meillä ei ole täällä muuta kuin viisi leipää ja kaksi kalaa.**"

18. **Mutta hän sanoi: "Tuokaa ne tänne minulle."**

19. Ja hän käski kansan asettua ruohikkoon, otti ne viisi leipää ja kaksi kalaa, katsoi ylös taivaaseen ja siunasi, mursi ja antoi leivät opetuslapsillensa, ja opetuslapset antoivat kansalle.

20. Ja kaikki söivät ja tulivat ravituiksi. Sitten he keräsivät jääneet palaset, kaksitoista täyttä vakallista.

21. Ja niitä, jotka aterioivat, oli noin **viisituhatta miestä, paitsi naisia ja lapsia.**

- Meidän Jumalamme on moninkertaistumisen ja yltäkylläisyyden Jumala

[KR38: Luuk. 6:37-38]

37. Älkääkä tuomitko, niin ei teitäkään tuomita; älkää kadotustuomiota lausuko, niin ei teillekään kadotustuomiota lausuta. Antakaa anteeksi, niin teillekin anteeksi annetaan.

38. **Antakaa, niin teille annetaan.** Hyvä mitta, sullottu, pudistettu ja kukkurainen, annetaan teidän helmaanne; sillä millä mitalla te mittaatte, sillä mitataan teille takaisin."

- Äärimmäistä antamista

[KR38: 1. Kun. 17:8-16]

8. Ja hänelle tuli tämä Herran sana:

9. "Nouse ja mene Sarpatiin, joka on Siidonin aluetta, ja asetu sinne. Katso, minä olen käsenyt leskivaimon elättää sinua siellä."

10. Niin hän nousi ja meni Sarpatiin. Ja kun hän tuli kaupungin portille, niin katso, siellä oli leskivaimo keräilemässä puita. Hän huusi tälle ja sanoi: "Tuo minulle vähän vettä astiassa juodakseni."

11. Kun hän meni hakemaan, huusi hän hänelle ja sanoi: "Tuo minulle myös palanen leipää kädessäsi."

12. Mutta hän vastasi: "Niin totta kuin Herra, sinun Jumalasi, elää, minulla ei ole leipäkakuakaan, vaan ainoastaan kourallinen jauhoja ruukussa ja vähän öljyä astiassa. Ja katso, kerättyäni pari puuta minä menen leipomaan itselleni ja pojalleni, syödäksemme ja sitten kuollaksemme."

13. Niin Elia sanoi hänelle: "Älä pelkää; mene ja tee, niinkuin olet sanonut. Mutta leivo minulle ensin pieni kaltiainen ja tuo se minulle. Leivo sitten itsellesi ja pojallesi."

14. Sillä näin sanoo Herra, Israelin Jumala: Jauhok eivät lopu ruukusta, eikä öljyä ole puuttuva astiasta siihen päivään asti, jona Herra antaa sateen maan päälle."

15.Niin hän meni ja teki, niinkuin Elia oli sanonut. Ja hänellä sekä myös Elialla ja vaimon perheellä oli syötävää pitkäksi aikaa.

16.Jauhot eivät loppuneet ruukusta, eikä öljyä puuttunut astiasta, sen Herran sanan mukaan, jonka hän oli Elian kautta puhunut.

- Rukouksemme voi olla kuin kourallinen jauhoja ja tilkka öljyä tai viisi leipää ja kaksi kalaa
- Antamalla Jumalalle sen, mitä meillä on, maksimoimme sen, mitä meillä on!
- Lisää äärimmäisyyttä:

[KR38: Luuk. 21:1-4]

1.Ja hän katsahti ja näki rikkaiden panevan lahjoja uhriarkkuun.

2.Niin hän näki myös köyhän lesken panevan siihen kaksi ropoa.

3.Silloin hän sanoi: "Totisesti minä sanon teille: tämä köyhä leski pani enemmän kuin kaikki muut.

4.Sillä kaikki nuo panivat lahjansa liiastaan, mutta tämä pani puutteestaan, koko elämisensä, mikä hänellä oli."

- Jumala on antanut meille paljon lahjoja
 - puoliso
 - lapset
 - asunto
 - terveys
 - työpaikka
 - ihmissuhteet
 - seurakunta
 - armolahjat
- Jumala antoi ne siksi, että ne ovat parasta meille, ei siksi, että hän olisi epäreilu
- Hän tuntee meidät ja tietää, miten parhaiten muokata meitä Kristuksen kaltaisuuteen
- Jumala tahtoo, että käytämme saamiamme lahjoja
- Jumala tutkii viimeisenä päivänä, miten olemme käyttäneet elämämme ja lahjamme

[KR38: Matt. 25:13-30]

13.Valvokaa siis, sillä ette tiedä päivää ettekä hetkeä.

14.Sillä tapahtuu, niinkuin tapahtui, kun mies matkusti muille maille: hän kutsui palvelijansa ja uskoi heille omaisuutensa;

15.yhdelle hän antoi viisi leiviskää, toiselle kaksi ja kolmannelle yhden, kullekin hänen kykynsä mukaan, ja lähti muille maille.

16.Se, joka oli saanut viisi leiviskää, meni kohta ja asioitsi niillä ja voitti toiset viisi leiviskää.

17.Samoin kaksi leiviskää saanut voitti toiset kaksi.

18.Mutta yhden leiviskän saanut meni pois ja kaivoi kuopan maahan ja kätki siihen herransa rahan.

19.Pitkän ajan kuluttua näiden palvelijain herra palasi ja ryhtyi tilintekoon heidän kanssansa.

20.Silloin tuli se, joka oli saanut viisi leiviskää, ja toi toiset viisi leiviskää ja sanoi: 'Herra, viisi leiviskää sinä minulle uskoit, katso, toiset viisi leiviskää minä olen voittanut.'

21.Hänen herransa sanoi hänelle: 'Hyvä on, sinä hyvä ja uskollinen palvelija. Vähässä sinä olet ollut uskollinen, minä panen sinut paljon haltijaksi. Mene herrasi iloon.'

22.Myös se, joka oli saanut kaksi leiviskää, tuli ja sanoi: 'Herra, kaksi leiviskää sinä minulle uskoit, katso, toiset kaksi leiviskää minä olen voittanut.'

23.Hänen herransa sanoi hänelle: 'Hyvä on, sinä hyvä ja uskollinen palvelija. Vähässä sinä olet ollut uskollinen, minä panen sinut paljon haltijaksi. Mene herrasi iloon.'

24.Sitten myös se, joka oli saanut yhden leiviskän, tuli ja sanoi: 'Herra, minä tiesin sinut kovaksi mieheksi; sinä leikkaat sieltä, mihin et ole kylvänyt, ja kokoat sieltä, missä et ole eloa viskannut.'

25.Ja peloissani minä menin ja kätkin sinun leiviskäsi maahan; katso, tässä on omasi.'

26.Mutta hänen herransa vastasi ja sanoi hänelle: 'Sinä paha ja laiska palvelija! Sinä tiesit minun leikkaavan sieltä, mihin en ole kylvänyt, ja kokoavan sieltä, missä en ole viskannut.'

27.Sinun olisi siis pitänyt jättää minun rahani rahanvaihtajille, niin minä tultuani olisin saanut omani takaisin korkoineen.

28.Ottakaa sentähden leiviskä häneltä pois ja antakaa sille, jolla on kymmenen leiviskää.

29.Sillä jokaiselle, jolla on, annetaan, ja hänellä on oleva yltäkyllin; mutta jolla ei ole, siltä otetaan pois sekin, mikä hänellä on.

30.Ja heittäkää tuo kelvoton palvelija ulos pimeyteen; siellä on oleva itku ja hammasten kiristys.'

[KR38: 1. Joh. 3:1-3]

1.Katsokaa, minkäkaltaisen rakkauden Isä on meille antanut, että meitä kutsutaan Jumalan lapsiksi, joita me olemmekin. Sentähden ei maailma tunne meitä, sillä se ei tunne häntä.

2.Rakkaani, nyt me olemme Jumalan lapsia, **eikä ole vielä käynyt ilmi, mitä meistä tulee. Me tiedämme tulevamme hänen kaltaisikseen, kun hän ilmestyy, sillä me saamme nähdä hänet sellaisena, kuin hän on.**

3.Ja jokainen, joka panee häneen tämän toivon, puhdistaa itsensä, niinkuin hän on puhdas.

- Kristuksen ruumis
 - verenkierto
 - veri virtaa suonissa jäseneltä toiselle
 - yhteys!
 - kuolio
 - hengitys = rukous
 - jos ei hengitä tarpeeksi, ei juoksukaan kulje
 - hapenpuute => nopein kuolema
- Nyt on aika ottaa tosissaan rukoustaistelun merkitys!
 - Se on Tukikohdan maksimointia!
- Rukoushaasteita
 - nuorisoherätys
 - kesän telttakokoussarja